

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
MOKĖJIMŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1370 PAKEITIMO ĮSTATYMO NR. XIII-1092
2 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2019 m. spalio 17 d. Nr. XIII-2488
Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 2 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. 2020 m. spalio 1 d. įsigalioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 42 straipsnio 1 dalies redakcija:

„1. Mokėjimo nurodymo gavimo momentu laikomas momentas, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo nurodymą. Jeigu mokėjimo nurodymo gavimo momentas nėra mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas kitą darbo dieną. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali nustatyti laiką baigiantis darbo dienai, po kurio bet kuris gautas mokėjimo nurodymas laikomas gautu kitą darbo dieną. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali nurašyti lėšų iš mokėtojo sąskaitos anksčiau, negu gaunamas mokėjimo nurodymas, jeigu 2019 metais jis įvykdė daugiau negu vieną milijoną kredito pervedimų.“

2. Papildyti 2 straipsnį 7¹ dalimi:

„7¹. 2021 m. lapkričio 2 d. įsigalioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 42 straipsnio 1 dalies redakcija:

„1. Mokėjimo nurodymo gavimo momentu laikomas momentas, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo nurodymą. Lėšos iš mokėtojo sąskaitos negali būti nurašomos anksčiau, negu gaunamas mokėjimo nurodymas. Jeigu mokėjimo nurodymo gavimo momentas nėra mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas kitą darbo dieną. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali nustatyti laiką baigiantis darbo dienai, po kurio bet kuris gautas mokėjimo nurodymas laikomas gautu kitą darbo dieną.“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Gitanas Nausėda